

ម៉ូរីណេ ១-៦

(ថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា-ថ្ងៃទី ៦ ខែ ធ្នូ)

តើយើងអាចរៀនអ្វីចេញមកពីគម្ពីរម៉ូរីណេ ?

ម៉ូរីណេរស់នៅក្នុងគ្រាដ៏លំបាក ។ លោកបានធ្វើជាសាក្សីចំពោះការបំផ្លិចបំផ្លាញចុងក្រោយរបស់សាសន៍និហ្វឺឌីពុករបស់លោកបានស្លាប់នៅក្នុងសង្គ្រាម (សូមមើល មាតិកា ៨:៣) ហើយពួកសាសន៍និហ្វឺឌីពុកដែលមិនព្រមបដិសេធ ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ នឹងត្រូវសម្លាប់ចោល (សូមមើល ម៉ូរីណេ ១:២) ។ ម៉ូរីណេ ក៏បានបដិសេធ « ពុំបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ » (ម៉ូរីណេ ១:៣) ។ លោកក៏បានរត់ភៀសខ្លួនដើម្បីសុវត្ថិភាព និងបានរស់នៅដោយការលាក់ខ្លួនអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ។

« ខ្ញុំសរសេរនូវការណ៍ខ្លះទៀត » (ម៉ូរីណេ ១:៤)
 អំឡុងគ្រានោះ ម៉ូរីណេបានគិតថា ការសរសេររបស់លោកនៅលើផ្ទាំងចំណារគឺត្រូវបានបញ្ចប់ ប៉ុន្តែវាគឺជាឆន្ទៈរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលលោកត្រូវ « សរសេរនូវការណ៍ខ្លះទៀត ដែលប្រហែលជាអាចមានប្រយោជន៍ដល់ពួកបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ . . . នៅថ្ងៃណាមួយក្នុងពេលអនាគត » (ម៉ូរីណេ ១:៤) ។

ហេតុអ្វីបានជាលោកសរសេរវា ?
 ការដឹងអំពីគោលបំណងដ៏ទេវភាពនៃព្រះគម្ពីរមាតិកា ម៉ូរីណេបានជ្រើសរើសដោយយកចិត្តទុកដាក់អំពីអ្វីដែលលោកត្រូវសរសេរ ។ បន្ទាប់ពីការអានគម្ពីរម៉ូរីណេ សូមពិចារណាសួរថា ហេតុអ្វីម៉ូរីណេ ជ្រើសរើសកត់ត្រានូវអ្វីដែលលោកបានកត់ត្រា ។ អ្វីដែលលោកបានទទួលអារម្មណ៍នោះគឺសំខាន់ណាស់ ។ តើទីបន្ទាល់ចុងក្រោយរបស់ម៉ូរីណេ មានឥទ្ធិពលលើអារម្មណ៍របស់បងប្អូនអំពីព្រះគម្ពីរមាតិកាយ៉ាងដូចម្តេច ?

តើលោកបានសរសេរអ្វីខ្លះ?
 ម៉ូរីណេ បានបន្ថែម ជំពូកទី ៨ និង ៩ ចូលក្នុង គម្ពីរមាតិកា រួមទាំង សេចក្តីសង្ខេបរបស់លោកអំពីគម្ពីរអេដេរី និងបានបន្ថែមគម្ពីរលោកផ្ទាល់ (គឺគម្ពីរម៉ូរីណេ) ទៅក្នុងផ្ទាំងចំណារមាតិកា ។
 ការសរសេររបស់ម៉ូរីណេ មាននូវអ្វីៗជាច្រើនដែលមានតម្លៃសម្រាប់យើង ។ លោកបានសរសេរអំពីកិច្ចការនៃសាសនាចក្រ (សូមមើល ម៉ូរីណេ ១-៦) រួមទាំងការបង្រៀន មកពីឪពុកលោកមាតិកា (សូមមើល ម៉ូរីណេ ៧-៩) និងបានកត់ត្រាទីបន្ទាល់ចុងក្រោយរបស់លោក (សូមមើល ម៉ូរីណេ ១០) ។

